Bateig de vol

Per PepMaria el dt., 17/05/2016 - 09:00

Pel cinquantè aniversari, la família em va regalar un vol sense motor. Vet aquí doncs que un diumenge d'abril a la tarda, a l'aeròdrom d'Òdena, em posava el paracaigudes i m'asseia en un avió sense motor acompanyat del pilot, el meu cunyat Joan. L'avioneta de motor ens va arrossegar des de la pista fins a uns 650 metres sobre el nivell del terra. Allà ens vam deixar anar del cable, i va començar el vol sense motor. Feia molt de sol, i la vista era immillorable: es veia tot l'Anoia, lluny cap al sud el mar i lluny cap al nord els Pirineus nevats.L'habilitat dels pilots d'aquests avions consisteix en buscar corrents tèrmics que pugen des de diverses zones de terra: l'aire calent del corrent fa pujar l'avió i li permet de mantenir-se més temps al cel. En Joan anava guiant l'avió cap a zones des d'on podia pujar un corrent: el nucli urbà d'Òdena, un turó al nord de l'aeròdrom o una serra al sud. Així ens vam mantenir volant entre 650 i 850 metres tres quarts d'hora. L'aterratge va ser ràpid, suau i emocionant.
Tornant a casa, em venia al cap la metàfora que Simone Weil (París 1909, Ashford 1943) utilitza respecte a la vida espiritual: constitueix en una recerca per evitar ser víctima de la gravetat. Segons Weil, hi ha una força anàloga a la gravetat que ens auto-centra i ens fa depredadors. I així, quan volem descentrar-nos i servir els altres amb les pròpies forces, aquestes forces es gasten i ho acaba pagant algú altre: aquí m'esforço per ser pacient amb una persona, però allà ho paga una altra. Per això, la vida espiritual consisteix a buscar la gràcia: una força que em dóna energia per estimar.
De fet, en Joan sap apropar-se als diversos llocs per rebre els corrents tèrmics i mantenir l'altura. Tal vegada, doncs, la vida espiritual consisteix a apropar-se a les persones, als éssers vius i a les coses per rebre l'energia que desprenen. Així rebo el regal de vèncer l'auto-suficiència i la depredació dels altres o de les coses.
Però per aconseguir aquest regal, he de tenir la confiança que mai res ni ningú no són privats de la gràcia: que a cada moment se'm pot fer aquest regal. De fet, havent aterrat, en Joan em deia: "Si haguéssim volat més tard, quan es pon el sol, la llum dóna un color diferent al paisatge i tot és encara més bonic".
Per cert, parlant d'hores per volar: millor fer-ho després d'una llarga digestió, perquè un dinar generós i una curta digestió poden passar factura en ple vol. Coses de la gravetat.
.....
"*Cal* fer tal cosa. Però, ¿d'on treure l'energia? Una acció virtuosa pot degradar sempre que no hi hagi energia disponible en el mateix grau." S. Weil *La gravetat i la gràcia*
"L'home té a l'exterior la font de l'energia moral. Igual com passa amb la seva energia física (aliment, respiració)." S. Weil *La gravetat i la gràcia*
"Tenim dons diferents, segons la gràcia que hem rebut." (Rom 6,12)
"Tothom és un geni. Però si jutges un peix per la seva capacitat de pujar a un arbre, viurà tota la seva vida creient que és estúpid". (Albert Einstein)
.....
· En quines ocasions acostumo a creure'm auto-suficient per relacionar-me amb els altres?
· Quines situacions revelen la meva impotència i evidencien que he de buscar en els altres l'energia de la gràcia per viure i relacionar-m'hi?
· De quines persones em costa més descobrir la joia, al força i la gràcia que desprenen?
· Quins llocs o quins objectes quotidians desprenen gràcia per a la meva vida?
· Quines persones que conec es creuen desposseïdes de la gràcia? Què puc fer per ajudar-les a descobrir que també elles són habitades per la gràcia?
· Com recupero la gràcia quan he passat temps amb gent que es creuen desposseïdes de la gràcia?